

Bloedingen

Bloedingen kunnen worden ingedeeld in 3 verschillende bloedingen:

- Slagaderlijke bloedingen
- Aderlijke bloedingen
- Haarvatbloedingen

A. Slagaderlijke bloedingen:

Dit zijn de gevaarlijkste bloedingen. Omdat de druk in de slagaders het grootst is, zal bij een verwonding aan dit vat het zuurstofrijke, dus helderrood bloed, vaak in golven naar buiten komen, in ritme van de hartslag.

Deze verwonding dient zo snel mogelijk te worden gestopt om doodbloeden te voorkomen.

Bij een kleine bloeding bv. tussen de tenen kan dit goed behandeld worden met een drukverband.

Bij een bloeding in een holte dan kan deze opgevuld worden met steriel gaas en daar overheen zo mogelijk een drukverband.

Is de bloeding van zeer ernstige aard, bv. aan een poot, dan moet je de grote aanvoerende slagader met de hand dichtdrukken. Dit is dus de plaats tussen het hart en de wond in.

Bij een voorpoot zal de beste plaats daarvoor dan boven de elleboog liggen en bij de achterpoot op het dijbeen en in de knieholten. In sommige gevallen is een knevelverband een prima oplossing.

De meeste slagaderlijke bloedingen stoppen in een paar minuten vanzelf, maar je moet wel direct naar de dierenarts gaan om weefselversterf tegen te gaan en de wond te laten hechten.

B. Aderlijke bloedingen:

Deze bloeding is veel minder gevaarlijk omdat de druk in het bloedvat veel lager is. Het zuurstofarme, donkerrode bloed stroomt gelijkmatig uit de wond.

De meeste aderlijke bloedingen zijn met een (druk)verband te stelpen. Bij een grotere aderlijke bloeding kan ook een knevelverband aangelegd worden, wel deze onder de wond aanleggen in tegenstelling tot de slagaderlijke bloeding. Bij minder ernstige aderlijke bloedingen stolt het bloed vanzelf en wordt het vat daardoor afgesloten.

Daarom zo'n wond niet al te snel reinigen om te voorkomen dat de wond opnieuw gaat bloeden.

C. Haarvatbloedingen:

Bij een haarvatbloeding sijpelt het bloed uit de wond. Doordat de haarvaten zo klein zijn, zal er weinig bloed verloren gaan en zal de wond zich vanzelf door bloedstolling sluiten.

Anders kan je ook een verbandje aanleggen.

Bij slagaderlijke en aderlijke bloedingen zullen ook altijd haarvatbloedingen optreden.

D. Plaats bloedingen:

1. Inwendige bloedingen:

Komen het meest in de borst en buikholte voor en geven pas uiterlijke verschijnselen als al veel bloed uit de bloedvaten gestroomd is. Dit is te herkennen aan het slijmvlies van het oog en de bek, het slijmvlies ziet bleek. De pols is te snel, pas op want er kan gauw een shock optreden. Bij verdenking hiervan niet zelf iets doen maar zo snel mogelijk een dierenarts inschakelen.

2. Onderhuidse bloedingen (bloeduitstortingen):

Bij een bloeduitstorting gaat de huid niet stuk, maar onderliggende weefsels zijn wel beschadigd. Dit is het geval bij kneuzing, verstuiking, ontwrichting en ook bij botbreuk.

Dit gaat gepaard bij min of meer ernstige bloeduitstortingen, die er rood/blauw uitziet. Door de beharing is dit niet zo snel te zien.

3. Uitwendige bloedingen/verwondingen:

Hier komt het bloed uit een open verwonding aan de huid. Deze verwondingen kunnen we weer onderscheiden in:

- Schaafwonden: De opperhuid is eraf. We zien een natte plek met wat bloederige vocht dat opdroogt en na enkele dagen een korst vormt. Onder de korst vindt de genezing plaats.
- Steekwonden: De verwonding is dwars door de huid heen. Het is veelal klein en zal daarom snel genezen. Pas wel op dat er geen bacteriën zijn ingekomen, de opperhuid zal snel genezen, maar daaronder in de diepte kunnen de bacteriën zich vermeerderen en zo een infectie veroorzaken en veelal zien we een abces ontstaan dat gevuld is met pus. Dit soort wonden kunnen nogal eens ontstaan door een kattekrabbel of een hoektand van een andere hond. Er kan dan na een week een groot abces optreden. Diepere steekwonden moeten wel zo nodig door een dierenarts behandeld worden, wel even afdekken met een gaasje.
- Snij wonden: Deze verwondingen hebben een gladde rand. Ze kunnen de vorm hebben van een grote lap. Ook hierbij geldt bij grotere snij wonden, de wond direct afdekken en naar de dierenarts gaan om de wond te laten hechten.
- Scheurwonden: Deze zien er behoorlijk gehavend uit en infecteren het snelst. Als je te lang wacht met behandelen hiervan zal de wond door samentrekken van de huid er veelal groter uit gaan zien. De tijd om het te kunnen hechten is dan veelal voorbij. Schakel daarom direct een dierenarts in. Wanneer hier een wondinfectie optreedt zien we verschijnselen zoals pijnlijk gebied, warm en gezwollen, pus, koorts, lusteloosheid, en mindere eetlust.

Biedt uw viervoeter de eerste zorgen toe maar raadpleeg ook steeds de dierenarts.